

[Valdemar Sørensen.]

saaledes at der har foreligget endog særdeles rigelig Tid til en Behandling og til at komme til et Resultat med Hensyn til de foreslaaede Bestemmelser. Naar det ikke er sket, er det ganske rigtigt, som der staar i Betænkningen, fordi der har været mange Meninger om de forskellige Paragraffer. Om et Par af dem vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger.

Det drejer sig for det første om den bekendte Generalklausul, Bestemmelsen i det oprindelige Lovforslags § 7, der siger, at i Erhvervsøjemed foretagne Handlinger, der strider mod redelig Forretningsskik, medfører Erstatningsansvar og kan forbydes ved Dom. Det er en meget vidtgaaende Bestemmelse, som jeg godt forstaar man fra mange Sider har haft Betæneligheder ved, navnlig fordi det er noget nyt. Men man har andre Steder i Verden i det samme Forhold indført en lignende Bestemmelse, og der viser den sig altid at virke godt. Ikke alene rammer den øjeblikkelige Misforhold i Konkurrenceforholdet, men den virker ogsaa til at skabe en Domspraksis, saaledes at yderligere Lovgivning i mange Tilfælde er unødvendig. Denne Generalklausul optager, efterhaanden som Tiden gaar, de groveste af de Misforhold, der findes, og fastlægger en bestemt Opfattelse baade ved Domstolene og mellem de handlende indbyrdes af, hvad man skal forstaa ved redelig Forretningsskik. Det er en god liberal Lovbestemmelse, og jeg vil sætte megen Pris paa, om den højtærede Handelsminister ved Lovens Genfremsættelse vil lade denne Bestemmelse blive staaende i Forslaget.

Et andet Punkt, som jeg gerne vil ofre lidt Interesse, er det oprindelige Lovforslags § 5, og i den navnlig Spørgsmaalet om det delvise Forbud mod Rabatmærker, som den indeholdt. Noget klart Forbud er der ikke Tale om, idet der gaves Handelsministeren Adgang til at fastslaa, under hvilke Vilkaar Rabatforeninger kan tillades. Nu ved jeg meget vel, at der staar en Strid om hele dette Forhold i Befolkningen. De handlende ønsker efterhaanden, hvad der er meget naturligt, alle disse Rabatforeninger forbudt. I Dag er det faktisk saaledes, at de handlende maa sige til hinanden: Vi konkurrerer for en væsentlig Del og for mange Vares Vedkommende slet ikke paa Priserne, vi konkurrerer paa Rabatten.

Hvad angaar dem, der holder paa Rabatten, er det saaledes, at de vel kan faa en større eller mindre Rabat paa deres Indkøb, men det er klart, at efterhaanden

som der oprettes flere og flere Rabatforeninger og Rabatten bliver mere udbredt, skrues Detailprislaget opad, for de handlende maa naturligvis have Dækning for den Rabat, der ydes. Følgen af Rabatforeningernes Udbredelse er altsaa ganske naturligt, at Priserne skrues i Vejret. Naar f. Eks. en Institution som den gamle „Embeds- og Bestillingsmændenes Forbrugsforening“ meget kraftigt holder fast paa sin Ret til at virke videre og skaffe sine Medlemmer 5—6 pCt. Rabat, faar disse Medlemmer ganske vist denne Rabat, men samtidig maa de betale en langt højere Pris for Varen, end de vilde komme til at betale, saafremt alle de handlende blev tvunget til at konkurrere paa Grundlag af rene Detailpriser.

Jeg tror ikke paa, at de paagældende i Dag har en Øres Fordel af det Rabat-system, der hersker, og efterhaanden som Systemet breder sig, efterhaanden som f. Eks. Lejerforeningerne i Udkanten af Byen afkræver de handlende Rabat paa deres Indkøb, efterhaanden som store Privatselskaber danner sig og private gør sig en Fordel af at administrere Rabatten til deres Medborgere, skal det nok vise sig, at det bliver endnu værre.

Man er her inde paa et Omraade, hvor en Sanering af Detailhandelens Prisforhold er højest paakrævet, ikke saa meget af Hensyn til de handlende, for de er jo stadig i den Situation, at de selv kan sætte deres Priser, men af Hensyn til Publikum, som tror, de køber til en billig Pris, men som i Virkeligheden efterhaanden maa betale baade deres egen og den Rabat, som andre Mennesker faar; og som Forholdene arter sig, driver vi henimod det Tidspunkt, hvor der til enhver veludrustet Borgers Medlemskorttrække hører et Medlemskort til en Rabatforening, hvis man ikke vil sættes ned i anden Række af Købere og betale højere Priser end andre.

Jeg vil derfor anmode den højtærede Handelsminister om ogsaa at have sin Opmærksomhed meget skarpt rettet mod dette Forhold, som utvivlsomt bør ændres ved den kommende Lovgivning.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Larsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at det var en ganske upaakrævet Henstilling, han rettede til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, naar det ærede